

Maarten van Rossumpad

LAW 4

2010 – 2011

Maarten van Rossumpad 2010 - 2011

Voorwoord.

Ditmaal hebben Jan Brok en ik gekozen voor het Maarten van Rossumpad.

Dit pad loopt van 's-Hertogenbosch naar Ommen in Drenthe. De lengte is ca. 345 kilometer (deze afstand hebben wij gelopen).

Wij delen het pad op in 2 delen. Het 1^e deel lopen we van 's-Hertogenbosch tot Arnhem en het 2^e deel van Arnhem tot Ommen.

In het 1^e deel passeren we de volgende plaatsen: 's-Hertogenbosch, Empel, Rossum, Heerenwaarden, Zaltbommel, Ophemert, Buren, Maurik, Lienden, Oosterbeek en Arnhem.

In het 2^e deel passeren we de plaatsen: Velp, Eerbeek, Beekbergen, Apeldoorn, Epe, Hattem, Zwolle, Vlisteren en Ommen.

Het pad is vernoemd naar Maarten van Rossum. Als de naam genoemd wordt, stelt eenieder zich de vraag was Maarten een held of een boef? Het is eigenlijk niet goed bekend. Hij was in dienst van de hertog van Gelder. Hij plunderde er flink op los en bezat meerdere kastelen. Hij was misschien wel roofridder en kasteelheer en heeft zich verrijkt door te plunderen. Hij leefde van ca. 1490 – 1555. Hij is overleden aan Tyfus in Antwerpen.

Hij was in dienst van Karel van Egmond, hertog van Gelre. Gelre besloeg het huidige Gelderland, een stuk van Limburg en een aangrenzend deel van het huidige Duitse grondgebied rond Geldern.

De legers werden in die periode niet uitbetaald. De betaling bestond uit het recht om te plunderen.

Door de plunderingen bezat Maarten van Rossum diverse kastelen en landhuizen.

Deze lagen aan de rand van de Veluwe, want van Rossum was een fervent jager.

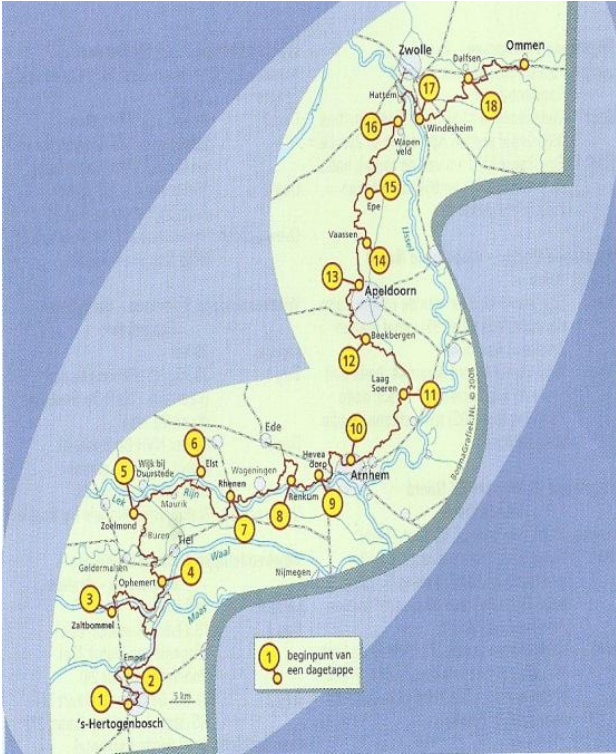
Hij veroverde diverse bekende kastelen zoals: het Loo in Apeldoorn en Kasteel Cannenburch bij Vaasen.

Het eerste deel bestaat uit het rivierenlandschap met geasfalteerde dijken.

Vorbij de Betuwe met de steenfabrieken en fruittelers loopt het pad door de hogere en droge Veluwe. Verderop gaat het over in de IJsselvallei en de Overijsselse Vechtstreek.

=====

De route.

Dag 1: 8 maart 2010. 's-Hertogenbosch – Hurwenen: 33 km.

Vandaag beginnen we het Maarten van Rossumpad. Niet de Maarten van Rossum “Amerikakenner”, maar de veldheer. Onderweg van Etten-Leur naar 's-Hertogenbosch begint het te sneeuwen. Toen ik thuis vertrok, was het 3 graden. De voorspelling is, dat het vandaag droog zal blijven. Om ca. 8.00 uur arriveren we in 's-Hertogenbosch. Als we uit de trein stappen, zien we, dat het hier behoorlijk sneeuwt. Er ligt zeker 5 cm sneeuw en het sneeuwt nog steeds.

We beginnen met koffie in de stationsrestauratie, zoals gebruikelijk.

Om 8.15 uur gaan we van start. We steken het stationsplein over en lopen via een brug over de Dommel. Het is verleidelijk om even bij Bakker de Groot binnen te lopen voor een Bossche Bol. We doen het maar niet. Het is zo koud, dat ik mijn

handschoenen aantrek. We lopen over de

Zuid Willemsvaart en de Aa. Dat is 3 bruggen binnen 150 meter. Als we langs de Sint Jan lopen, zien we, dat de kerk weer geheel in de steigers staat. Deze kerk wordt continue gerestaureerd. We lopen om de plas “de IJzeren Vrouw”, verderop langs de Entvelderplas en onder de A59 door. We lopen door Engelen en kunnen koffie drinken bij een golfcomplex. Het is nu ca. 10.00 uur. Het blijft sneeuwen. We lopen door een nieuwe wijk, Haverleij genaamd. Het is een geheel nieuwe wijk. Aan de buitenzijde ziet de wijk er uit als een slot en ligt tussen Engelen en de wijk Bokhoven. We passeren een schutssluis over de Dieze. De brug naast de sluis gaat net omhoog, als wij er aan komen. Dus moeten we even wachten. We komen uit op een geasfalteerde dijk langs de Maas. Deze moeten we wel 6 km volgen. We lopen aan de buitenzijde van den Bosch. We komen in het plaatsje Oud Empel. Het is een dorpje langs de dijk met aan beide zijden van de dijk dijkhuisjes. Na het passeren van de A2 lopen we verder over de dijk en lopen langs Empel. Op enige afstand zien we de Maas, waarop veel boten varen. Tussen de dijk en de Maas liggen de uiterwaarden. Hier staan de uiterwaarden nu droog.

Om ca. 12.00 uur hebben we ca. 16 km afgelegd. Het lopen met de rugzak gaat goed. Ik merk er eigenlijk niet veel van. Het sneeuwen wordt nu minder en de temperatuur stijgt. Ik krijg het zelfs een beetje warm.

Om ca. 13.00 uur gaan we bij het gehucht Het Wild op een bank langs de dijk zitten en eten wat.

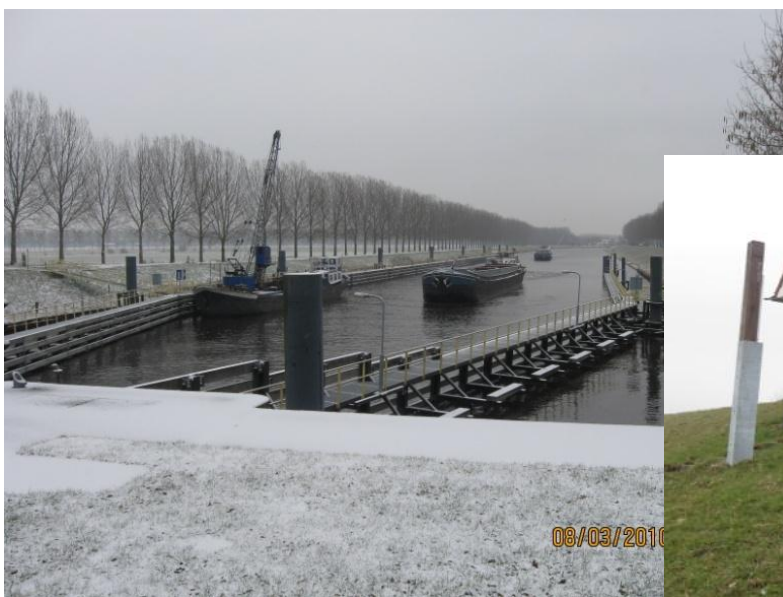
We hebben een mooi uitzicht over de splitsing van de Maas.

De zon begint zelfs te schijnen door de

wolken.

Na het eten lopen we verder langs de Maas.

Als we verderop van de dijk af gaan komen we bij een pontje. We varen met het pontje de Maas over.

We verlaten Noord-Brabant en komen in Gelderland. We kunnen meteen

meevaren. Wij zijn de enige

passagiers. De kosten per persoon zijn 0,55 euro.

Bij een splitsing moeten we over een graspad verder langs de Maas. Het graspad is goed beloopbaar.

Aan het eind van de dijk komen we in Alem. Bij een jachthaven drinken we koffie. Bij de ingang staat een bord met foto's van boten, die te koop zijn. De prijzen variëren met van 30.000 euro tot 1.000.000 euro.

Na het verlaten van het terrein, gaan we door een hek over het terrein van een steenfabriek. Het is een goed beloopbaar puinpad.

We passeren de steenfabriek. Het terrein staat vol met stapels stenen. Er is waarschijnlijk door de crisis een grote overcapaciteit.

Het weer is nu erg goed. Een beetje zon, windstil en geen sneeuw. Het is ca. 15.00 uur.

We arriveren in de buitenwijk van Rossum en komen op de Waaldijk. We lopen nu enkele kilometers over een dijk langs de Waal. De dijk is mooi geasfalteerd.

Bij de Doornikstraat gaan we linksaf. In een weiland staan wel 10 palen met ooievaarsnesten. Op elk nest staan ooievaars. De ooievaars kwetteren er flink op los.

Op een kruising gaan we linksaf en komen bij huisnummer 6. Dit is onze B&B voor vannacht. De B&B heet "Tussen Twee Dorpen" (Hurwenen en Rossum). De man opent en nodigt ons uit voor koffie.

De mensen wonen tijdelijk in een grote garage. Het woonhuis wordt gebouwd, maar de bouw

ligt vanwege de kou nu stil. Het ziet er netjes uit.

Na de koffie worden we naar onze kamer gebracht. Dit gedeelte is pas klaar. Het ziet er erg mooi uit. We hebben zelfs een zitkamer en kunnen gebruik maken van de computer.

We kunnen hier ook het avondeten gebruiken.

Om 18.30 uur kunnen we aan tafel. Het smaakt goed.

Om 19.30 uur zijn we klaar. Jan gaat naar een kennis in Hurwenen en ik ga mijn dagboek schrijven.

Om ca. 21.00 uur is Jan weer terug. Hij heeft bij de kennissen Franse cognac gedronken. Dan neem ik maar een biertje.

We kijken tot 22.00 uur naar de TV en gaan daarna slapen.

=====

Dag 2: 9 maart 2010. Hurwenen – Kerk Avezaath: 35,5 km.

Om 7.00 uur loopt mijn wekker af.

Het is een goed verzorgd ontbijt en zeker voldoende.

Om 8.00 uur vertrekken we.

Als we buiten komen is het wel fris. Het vriest een paar graden, maar de zon schijnt volop.

We lopen naar de route, maar kunnen deze niet vinden.

We vragen het aan een vrouw. Ze wijst naar een watervlakte en zegt, dat daar de route doorheen loopt. Het zijn de uiterwaarden, die geheel onder water staan.

We nemen de alternatieve route, die ook in ons boek staat en lopen om de Hurwenesche Uiterwaarden heen. Het is een langere route en staat gestippeld in het boek aangegeven als alternatief.

We komen weer uit bij de Waal en zien van nabij de mooie tuibrug van Zaltbommel. Via een parallelweg en onder de spoorlijn komen we bij de brug. Op de brug moeten we ook gebruik maken van de parallelweg, die naast de verkeersweg ligt. Naast de brug ligt de plaats Zaltbommel.

We lopen over de brug naar Waardenburg. De brug heet de Martinus Nijhofbrug. De eerste brug werd gebouwd in 1869. De tweede in 1933. De laatste tuibrug dateert uit het jaar 1996.

Deze brug inspireerde Martinus Nijhof tot een gedicht.

Het gedicht luidt als volgt:

***De moeder de Vrouw
Ik ging naar Bommel om de brug te zien.
Ik zag de nieuwe brug. Twee overzijden,
die elkaar schenen te vermijden,
worden weer burens. Een minuut of tien,
dat ik daar lag, in het gras, mijn thee gedronken,
mijn hoofd vol van het landschap wijd en zijd,
laat mij daar midden uit de oneindigheid
een stem vernemen, dat mijn oren klonken.
Het was een vrouw. Het schip, dat zij bevoer
Kwam langzaam stroomaf door de brug gevaren.
Zij was alleen aan dek, zij stond bij 't roer,
En wat zij zong hoorde ik dat psalmen waren.***

***O, dacht ik, o, dat daar mijn moeder voer.
Prijs God, zong zij, Zijn hand zal U
bewaren.***

Martinus Nijhof (1894-1953)

Dit gedicht staat op een plaquette aan de noordzijde van de brug.
Op de brug waait het erg hard. En het is erg koud. Ik trek mijn handschoenen weer aan.

Verderop lopen we via een tunneltje naar de andere zijde van de brug en arriveren in Waardenburg.

We verlaten weer vrij snel Waardenburg en passeren de kerk, die geheel in de steigers staat en afgeschermd is. Er wordt, ondanks de kou, volop gewerkt.

We passeren het kasteel van Waardenburg. Het dorp Waardenburg is vernoemd naar dit kasteel en dateert uit het jaar 1265. Om het kasteel ligt een gracht. We lopen er met een boog omheen.

Op een bank eten we wat. Het is al 10.00 uur.

Ondanks de zon is het toch erg fris.

We gaan verder door een bos. Na een slingerend bospad komen we in Neerijnen.

We lopen langs het dorp.

Het gemeentehuis is gevestigd in het kasteel van Neerijnen.

We lopen door een laan van wel 500 meter met aan beide zijden grote beuken.

De route gaat weer richting de Waal. We lopen weer over een geasfalteerde dijk.

Meteen na Neerijnen komen we langs

Opijnen.

Ter hoogte van Opijnen moeten we de wintervariant volgen. De zomervariant loopt door de uiterwaarden en deze staan nu geheel onder water.

We lopen verder over de dijk. Mooie zon, maar met een koude wind. Deze geasfalteerde weg is zeker 6 kilometer lang. Eigenlijk wordt dit een beetje saai.

In Heesselt willen we brood kopen. We vragen iemand of er een winkel is. We moeten naar het volgende dorp. Dat moet Varik zijn.

Net voor Varik passeren we weer een ooievaarsnest met twee ooievaars in een weiland. Regelmatig zien we hier ooievaarsnesten.

De man van de B&B vertelde gisteren, dat de meeste ooievaars hier overwinteren, als ze goed bijgevoerd worden.

In Varik kunnen we boodschappen doen. Vlakbij is ook nog een cafetaria, waar we koffie drinken. Het is nu 13.30 uur.

Na het verlaten van het dorp, komen we weer op de dijk en passeren de toren van Varik. Het schip van de kerk ontbreekt. Het schip moest wijken, toen de rivierbedding werd verlegd en de loop van de rivier veranderde.

We gaan verder over de dijk (ca. 5 km) en zijn weer genoodzaakt de wintervariant te nemen, vanwege het hoge water lopen we langs Ophemert.

Het gebied voorbij Ophemert is een gebied met veel appelteelt.

We passeren het kasteel van Ophemert. Vanwege de ommuring en beplanting kan ik er geen foto van maken.

Overall zijn boomgaarden. Het is soms mooi te zien hoe boomgaarden zijn aangelegd. Sommigen zien er slordig uit, anderen weer zeer verzorgd.

Er is ook tamelijk veel weiland. Alles is nog in een winterse situatie. Het gras is kort en gelig.

We passeren een spoorlijn en arriveren om ca. 15.00 uur in Wadenoijen.

Deze plaats gaat over in Kerk

Avezaath.

Volgens het boekje ligt de B&B ca. 500 meter van de route. Google geeft aan enkele kilometers.

Wat ik al vreesde, wordt bewaarheid. Het is ca. 2,5 kilometer. Het ligt bijna in Tiel. Om ca. 16.45 uur arriveren we bij mevrouw Kraats. Ze is weduwe en woont in een mooie bungalow.

We worden vriendelijk ontvangen en krijgen koffie aangeboden.

Na het douchen ga ik schrijven en Jan lezen.

Om 18.30 uur gaan we eten in een nabij gelegen restaurant.
We eten vanavond sliptong. Met een wit wijntje smaakt het uitstekend. Het leven van de wandelaar is zo slecht nog niet. Het zou morgen anders kunnen zijn.
Om 20.30 uur zijn we weer terug bij mevrouw Kraats.
We kijken nog even naar de TV en gaan om ca. 21.00 uur naar bed.

=====

Dag 3: 10 maart 2010. Kerk Avezaath – Eck en Wiel: 30,5 km

Na een goed ontbijt vertrekken we om 8.00 uur.

Vandaag lopen we naar Eck en Wiel.

We moeten ca. 2,5 kilometer terug lopen naar de route.

Vanaf Kapel Avezaath lopen we richting van de A15 en de Betuwelijn. Middels een viaduct passeren we de weg en de spoorlijn.

Het vriest een paar graden en er waait een koude wind, maar de zon schijnt.

Met een das, handschoenen aan en een pet op zijn we goed beschermd tegen deze omstandigheden.

Als we over het viaduct lopen, passeert een lange goederentrein. Dus het spoor wordt toch gebruikt.

De Betuwelijn is in 2007 in gebruik genomen en is ca. 160 kilometer lang. Over praktisch de gehele lengte loopt de spoorlijn parallel aan de A15.

Daarna lopen we een stuk langs de Betuwelijn en door de polder richting Buren.

Veel boomgaarden en weilanden. wind met toch wel een heerlijk ca. 10.00 uur zijn we in Buren. Het is plaatsje. Veel huizen, stadsmuren en

Maar koude zonnetje. Om een leuk, oud wallen zijn mooi

gerestaureerd. In de 14^e eeuw ontstond een nederzetting bij het kasteel. Buren heet

Oranjestad, omdat de geschiedenis nauw verbonden was met het koningshuis. De koningin is gravin van Buren. Het kasteel staat er niet meer. In de 19^e eeuw is het door de Fransen zodanig beschadigd, dat het later gesloopt is.

In Buren komt ook het Lingepad en loopt ca. 1 kilometer dezelfde route als het Maarten van Rossumpad.

We lopen langs het Marechausseemuseum.

Als we Buren uit zijn lopen we over een dijk langs de rivier de Korne. De dijk verlaat de rivier en volgt de Ravels Waaijse Wetering.

Het weer blijft hetzelfde. Veel zon, wind en kou.

We lopen langs de N320. Bij een splitsing zien we, dat 150 meter van de route een restaurant is. Wij gaan er heen.

Gesloten op woensdag.

Tegenover het restaurant is een benzinestation. Dan gaan we daar maar koffie drinken.

Als we weer op de route lopen, komen we in Zoelmond. Het is maar een gehucht.

Door een polder gaan we richting Ravenswaal.

We komen langs de Lek en lopen over de dijk. Na ca. 1 kilometer komen we bij het Amsterdam-Rijnkanaal. Dit kanaal is ca. 70 kilometer lang en is in 1952 in gebruik genomen.

We lopen over de brug naast de Princes Marijkesluizen en komen in Rijswijk. Het is nu ca. 13.15 uur.

Practisch altijd lopen we over geasfalteerde paden en wegen. Het wordt wel erg eentonig.

We moeten weer over een dijk verder langs de Nederrijn. De dijk is ca. 7 kilometer lang.

In de verte kunnen we de stuw en waterkrachtcentrale in de Nederrijn zien.

We hebben al veel verschillende rivieren gezien. Het is hier dan ook het rivierengebied.

Als we uit het dorp Maurik zijn, zien we in de Nederrijn het Eiland van Maurik. Het is een groot recreatiegebied voor de watersport.

We passeren een grote steenfabriek. Er staan in de Betuwe veel steenfabrieken. Vroeger waren het er veel meer. De laatste 20 jaren is het aantal meer dan gehalveerd door schaalvergroting en toepassing van

andere bouwmaterialen.

Bij Eck en Wiel verlaten we eindelijk de dijken en gaan richting het dorp.

We komen niet in het dorp. Langs de weg staan leuke huizen. De meeste zijn aardig opgeknapt.

Aan het eind van de straat verlaten we de route en gaan op weg naar de camping, ons B&B voor deze nacht.

De eigenaar van de camping vangt ons bij de ingang op. Hij brengt ons naar de verdieping boven de garage.

Het ziet er niet geweldig uit. Het douche-

c.q. toiletgebouw staat los van het gebouw, waar we slapen. Dus we moeten steeds naar buiten. Bovendien zijn de slaapkamers en is het toiletgebouw niet verwarmd. Het ziet er ook niet erg schoon uit. Het is een motorcamping. De gehele zomer vertoeven hier motorrijders.

Een groter zaaltje heeft wel verwarming, maar bij aankomst staat de verwarming niet aan. Wat een ellende. Het is nog te slecht voor zwervers.

Het wordt behelpen vandaag. Als de eigenaar is vertrokken, overleggen Jan en ik hoeveel sterren deze B&B waard is. We komen uit op 0 tot ½ ster. Dus erg slecht.

We vinden zelfs geen handdoeken. Het beddengoed ziet eruit, alsof het de laatste 2 jaren niet meer is gewassen. Het stinkt ook nog. Waar zijn we toch terecht gekomen? De warme maaltijd bestaat uit een vegetarische pasta en yoghurt.

Als de eigenaar alles weer op komt halen, vertelt dat hij is gekozen in de gemeenteraad van Buren voor de Partij van de Dieren. Nu begrijp ik het: voor hem is het welzijn van de dieren belangrijker dan dat van ons.

Vorige winter hebben hier Polen gelogeed. Hij vindt het jammer, dat het voorbij is. Het is echt ongezellig.

Ik slaap vannacht op de bank in de grote kamer. Misschien is het dan vannacht niet zo koud.

Na het eten ga ik mijn dagboek schrijven en ga om 21.00 uur naar bed.

Hij heeft de verwarming uit gezet, zodat het in de kamer ook koud wordt.

=====

Dag 4: 11 maart 2010. Eck en Wiel – Heelsum: 40 km.

We staan vroeg op. Het is koud in de kamer.

Ik heb slecht geslapen.

Wat ben ik blij, dat we hier snel weg kunnen. Het is helemaal niks.

We ontbijten snel en vertrekken om 7.45 uur.

We zijn vrij weer snel op de route en moeten vrij snel een dijk op.

Het is onbewolkt, veel wind en het is koud. Het vriest een aantal graden. Ik heb alles tegen de kou weer aangetrokken.

Na 2 kilometer verlaten we weer de dijk en lopen door de polder. De wind is hier aanmerkelijk minder. We lopen door het gehucht Inge. Er staan een paar boerderijen. Dat is het dorp. Ik heb deze naam nog nooit gehoord.

We passeren een boerderij, waar op het land griend wordt gekweekt. Overal rond de boerderij liggen grote tassen griend. Er wordt nu volop geoogst. Even verder lopen er in een weiland een aantal lama's.

We komen langs Luchtenburg en gaan verder door de polder.

We komen langs Lienden, de voetbalclub van Hans Kraay jr.

Op een nest op een paal in een weiland staan weer 2

ooievaars.

Het gebied is hier erg rustig. Veel boomgaarden en weilanden met boerderijen.

Sommige boomgaarden zien er zeer verzorgd uit, anderen minder.

Om 10.00 uur lopen we door Kesteren.

Kesteren ligt midden in de Bible Belt. Dit is een gebied, dat zich uitstrekt van de Zuid Hollandse eilanden, via de Betuwe, de Gelderse Vallei en de noordrand van de Veluwe tot voorbij Staphorst. Het merendeel van de bevolking is zeer kerks, gereformeerd.

Na Kesteren eten we uit de wind en in de zon.

Het is te doen bij ca. 0 graden.

Als we de Rijnbrug over gestoken zijn komen we in de provincie Utrecht en verlaten Gelderland.

In een restaurant kunnen we iets warmes drinken. Heerlijke chocolade.

Even lopen we langs de Nederrijn. Daarna moeten we een steile trap op met ca. 250 treden. Dit is toch wel even heftig.

We lopen nu door de Grebbergen. Het is een mooi bos met brede paden.

Tijdens de 2^e wereldoorlog is hier heftig gevochten tegen de Duitsers.

Ik kom bij een uitzichtpost, dat een mooi uitzicht geeft over de Nederrijn en de uiterwaarden.

We passeren een ruïne uit de 2^e wereldoorlog. Het is steeds berg op en af. De routeaanduidingen zijn hier erg spaarzaam.

Als we het bos verlaten komen we bij het oorlogsmonument en de militaire begraafplaats.

We ontmoeten een man, die het Trekvogelpad aan het controleren is.

Hij vertelt, dat het Trekvogelpad in 2008 was uitgeroepen tot het mooiste wandelpad van Europa. Ik vind het wel een beetje overdreven.

Als we verder gaan, zien we dat de Archeologische Dienst in een bos aan het graven is. Wij lopen er heen. Ik vraag wat de bedoeling is. Een man vertelt, dat zij Kazematten aan het opgraven zijn uit de 2^e Wereldoorlog. Even verder is een Kazemat gerestaureerd.

Verderop passeren we de Grebbensluis en steken de weg over van Rhenen naar Wageningen. Via weer een dijk komen we weer in een polder en lopen via een saaie asfaltweg naar Wageningen.

Ter hoogte van Wageningen lopen we weer over dijken met een mooi uitzicht over de uiterwaarden, die meest onder water staan.

Langs de waterkant eten we onze

lunch op een bank. Het is hier winderig en koud.

We moeten weer een trap op en komen in de Botanische tuin Belmonte van de landbouwuniversiteit van Wageningen.

De route is hier slecht gemarkeerd en verdwalen.

Jammer, want het is een mooie tuin. Jammer, dat het geen zomer is.

We komen weer op de weg van Rhenen naar Wageningen. We passeren het oude voetbalstadion van Wageningen, de Wageningse Berg. Het is een vervallen boeltje.

Even later zien we weer de markeringen en gaan weer het Wageningse Bos in aan de overzijde van de weg.

We passeren het "Oranje Nassau's Oord". Dit oord was vroeger een zomerverblijf van de vrouw van koning Willem III. Het is nu een verpleeghuis.

Het is een gemengd bos met naald- en loofbomen. Het is een mooie omgeving.

We komen bij restaurant "Nol in het Bosch". We drinken hier koffie.

We lopen om Renkum heen. Het is nu nog 8 kilometer naar Heelsum.

Meestal lopen we door bossen, soms door een open vlakte met landbouw

Om ca. 18.30 uur arriveren we bij de familie Flee in Heelsum.
We worden vriendelijk ontvangen door Bets en Gerard.
Bets zegt, als we binnen komen: “daar zijn de mannen op de voet”. Het is een mooie beeldspraak.
Gerard vraagt of we na het douchen een borrel met hen komen drinken. Dat doen wij graag.
De kamers zien er proper uit. 10 Maal beter dan gisteravond op de motorcamping.
Het is erg gezellig. We krijgen ook nog een hapje bij de borrel.

Om 19.00 uur gaan we eten. We eten een zelfgemaakte groentesoep. Het hoofdgerecht is 2 soorten groenten, aardappelen en runderlapjes en vla na. Ook krijgen we nog een glas wijn. Tijdens het eten hebben we een goed gesprek over het geloof en de kerk. Het is te merken, dat ze er veel over nadenken en praten. Bets vertelt, dat zij op 9 september 1966 getrouwd zijn en steeds 9 september voor hen een bijzondere dag is. Ze hebben al veel gefeest op een 9 september. Als ik haar vertel, dat ik met Corrie verkering kreeg op hun trouwdag, vond ze dit helemaal geweldig.

Tegen 21.00 uur zijn we klaar.
Ik ga schrijven en ben om 22.00 uur klaar en ga meteen slapen.
Morgen om 7.00 uur ontbijten.

=====

Dag 5: 12 maart 2010. Heelsum – Arnhem: 25,5 km.

Om 7.30 uur vertrekken we. Tijdens het ontbijt hadden we geen gebrek aan gesprek. Bets praatte honderd uit.

Als we vertrekken worden we door Bets en Gerard uitgezwaaid. Leuke mensen. Het is wat frisjes. De voorspelling is, dat het bewolkt is, maar droog. Dat is ook wel belangrijk.

We lopen onder de A12 door en verlaten Heelsum. Even later ook de A50. Verderop moeten we weer een alternatieve route volgen, omdat de beheerder van het terrein geen wandelaars meer toelaat.

We lopen door een mooi bos. Er zijn hier volop vogelgeluiden, zelfs spechten kloppen op de bomen. De lente kondigt zich toch al aan. De vogels gaan meteen anders reageren.

Als we het bos uit komen lopen we richting Kasteel Doorwerth. Volgens mijn boek kunnen we hier koffie drinken. We zullen wel te vroeg zijn voor koffie. We kunnen over de binnenplaats van het kasteel naar de andere zijde lopen.

We gaan weer terug naar de weg, waar we liepen en gaan weer het bos in. Eerst moeten we een steile trap op. Het is hier flink klimmen en dalen. We houden uitzicht op de weg. Het is een mooi loofbomenbos. Langs het pad staan aan beide zijden hoge rododendrons. Het is jammer, dat ze nu nog niet in bloei staan. Ze zitten wel vol met knoppen. Ook hier horen we veel vogels fluiten.

Na het nodige klim en dalwerk komen we, na een heel mooi gedeelte in het plaatsje Hevedorp.

Na dit dorp gaan we verder door een bos met het nodige klim- en dalwerk. We houden steeds zicht op de Nederrijn en gaan richting Oosterbeek. We lopen aan de zuidrand van Oosterbeek.

We komen bij het Kerkje Van Oosterbeek. Deze kerk is in 1944 zwaar beschadigd. Na dit kerkje lopen we via een alternatieve route, omdat het niet is toegestaan door de uiterwaarden te gaan.

In Oosterbeek lopen we een stuk langs een spoorlijn buiten de bebouwing.

We komen uit bij “de Groene Bedstee”. Dit zijn erg mooie lanen tussen beukenhagen, die schuin naar binnen geplant zijn. Hier door is ook de bovenzijde gesloten. Er hangen nu weinig bladeren aan, waar door de hagen niet dicht zijn. Er zijn diverse lanen, die op elkaar aansluiten. Erg mooi.

Op een bank nemen we wat brood. Het smaakt wel. Het is ca. 11.00 uur.

We gaan nu richting Arnhem, steeds door mooie bossen. Het is nog ca. 10 kilometer naar het station.

Bij het restaurant Groot Warnsborn kunnen we chocomel, zonder slagroom, drinken. Het smaakt heerlijk.

Het is dan nog ca. 6 kilometer naar het station in Arnhem.

We steken de Kemperbergseweg over en gaan weer verder door bos. Wat een mooie streek hier.

We steken ook de Schelmseweg over. Het blijft bos.

Na een paar kilometer komen we bij Kasteel Zijpendaal. Het is gebouwd in 1762 – 1764. Het was vroeger een buitenhuis. Nu is het in gebruik door het Gelders Landschap.

In een park in Arnhem gaan we in een park op een bank zitten en eten een paar boterhammetjes.

Daarna verlaten we de route en lopen richting station.

Om ca. 13.30 uur zijn op het station. Om ca. 14.00 uur gaat de trein.

Het is niet druk in de trein.

In Tilburg nemen we afscheid en Jan verlaat de trein en neemt de stoptrein naar Rijen. Ik blijf zitten tot Etten-Leur, waar ik wordt opgehaald door Corrie.

=====

Maarten van Rossumpad deel 2.

We willen dit gedeelte lopen van Arnhem naar Ommen. Door een vervelende gebeurtenis breken we dit deel na 2 dagen af en gaan verder in september.

Dag 6: 21 maart 2011. Arnhem – Loenen: 34 km.

Om 7.30 uur vertrek ik met de trein in Etten-Leur. In Tilburg stapt Jan Aartsen Brok ook in de trein en reizen we samen naar Arnhem.

In Arnhem beginnen we met koffie en gaan om ca. 9.30 uur op stap.

We lopen door het van Sonsbeekpark. Het is even zoeken naar de route, maar nadat we het gevraagd hebben, bereiken we vrij snel de route. Om 10.00 uur kunnen we de route vervolgen.

Het weer is uitstekend. De zon schijnt volop en het is echt lenteweer.

Net buiten Arnhem komen we bij een uitkijkpunt. Er staat een bord, waarop staat aangegeven welke plaatsen te zien zijn en in welke richting. Het zijn de plaatsen Hoog Elten, Arnhem, Nijmegen en ook de Rijnbrug. Het is heilig, waardoor erg weinig te zien is.

We lopen door een bos. Het pad is ca. 4 kilometer lang.

Als we het bos verlaten hebben, lopen we nog steeds in de gemeente Arnhem. Het is de wijk Geitenkamp.

Tussen Arnhem en Roosendaal passeren we een kunstwerk van geroeste staalplaat. Het lijken wel bladeren van bloemen.

We lopen langs Roosendaal en Velp.

Om ca. 12.00 uur arriveren we in het Nationaal Park Veluwezoom. Het park is een van de aaneengesloten natuurgebieden in Nederland (ca. 5000 ha). Het bestaat uit naald- en loofhoutbossen, heidevelden, stuifzanden, landgoederen en landbouwgrond. Er loopt veel wild, zoals edelherten, reeën, dassen, zwijnen, etc. Het weer is heel goed. We hebben onze jassen uitgetrokken en lopen in onze trui. In dit park is het flink klimmen en dalen. We krijgen het er warm van.

Als we een bos verlaten komen we in een mooi heidegebied met veel hoogteverschillen. Het is een prachtig uitzicht. De heide staat nog niet in bloei, maar de planten hebben een lichtpaarse kleur, zodat het veld toch paars kleurt.

We moeten veel klimmen en dalen met trappen. Dat betekent, dat het steil is.

Aan het einde van dit heidegebied komen we bij de Posbank. Dit is het hoogste punt in dit gebied. Hier hebben we een mooi overzicht over de omgeving.

De Posbank ligt op ca. 90 meter hoogte. De top is vernoemd naar G.A.Pos, de eerste voorman van de ANWB.

Op de Posbank staat met richtingspijlen naar plaatsen in de omgeving. Bij de Posbank is een restaurant, waar veel mensen op het terras genieten van het zonnetje. Wij drinken hier ook wat. Om ca. 13.00 uur gaan we verder.

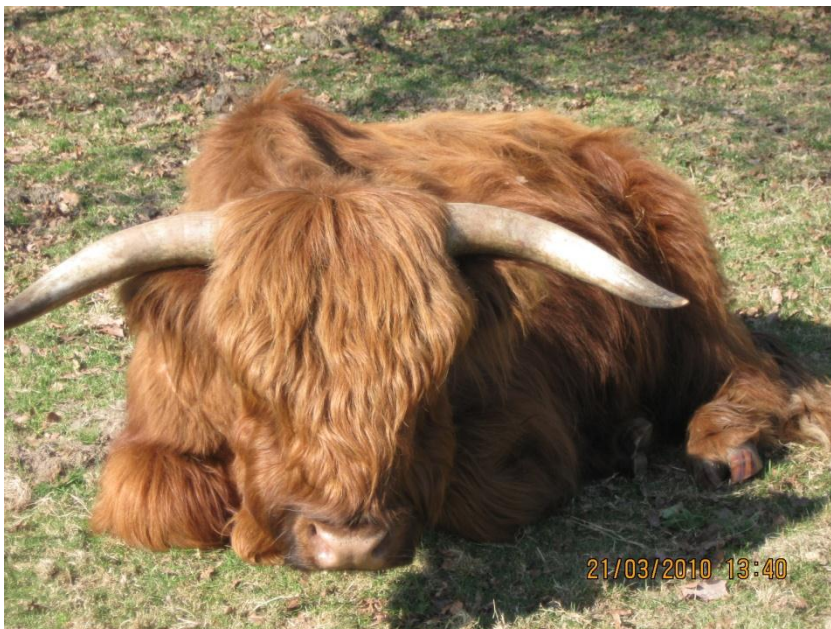

We lopen weer over bospaden tussen kaarsrechte bomenrijen. Volgens mijn boekje waren dit jachtwegen voor Koning Stadhouder Willem III en dienden als verbindingswegen tussen zijn Veluwe jachthuizen.

We passeren het jachthuis Carolina en vervolgen weer de paden tussen de bomenrijen.

In een stukje natuur lopen vrij veel Hooglanders. Deels liggen ze te slapen, deels lopen ze te

grazen. Ze hebben geen enkele aandacht voor ons.

Om ca. 16.00 uur lopen we door Laag Soeren, een plaats waar ik nog nooit van gehoord heb. In een café drinken we wat.

We lopen eerst een stuk over asfalt. Daarna slaan we af naar de Toeristische Spoorlijn. Deze spoorlijn is in 1887 aangelegd door Koning Willem III. De spoorlijn speelde een belangrijke rol in de ontwikkeling van de Veluwe

papierindustrie. De spoorlijn werd al vrij snel gebruikt voor zowel personen- als goederenvervoer.

We passeren de spoorlijn en komen bij het Apeldoorns Kanaal. Hier gaan we het fietspad volgen. Even later gaat voor Jan het feest beginnen. Zijn brood is op en hij kan nu beginnen aan zijn krentenbol.

Het pad langs het kanaal is zeker 6 kilometer lang. We passeren een aantal bruggen. Op het fietspad is het rustig, maar op de verkeersweg aan de andere zijde van het kanaal is het erg druk met autoverkeer.

We komen langs Loenen. Bij een brug verlaten we de route en vervolgen over de Klarenbeekseweg en komen op de Kosterseweg.

Ons overnachtingadres is op nummer 26 bij mevrouw Tromp.

Ze woont in een boerderij, maar is niet meer werkzaam als boerin. De boerderij staat midden in de polder.

We arriveren om 17.30 uur. Ze ontvangt ons vriendelijk en ze biedt ons koffie aan. Ze is weduwe en heeft de meeste landbouwgrond verkocht. In de zomer heeft ze nog enkele mestkoeien en haar zoon

bewerkt in zijn vrije tijd de grond.

Na het douchen, wil ze ons wel naar Beekbergen brengen om te eten. Ze moet naar een toneeluitvoering in het verzorgingshuis. Dus terwijl zij haar zaakje doet kunnen wij eten.

Er is alleen een Turks restaurant open. Dus gaan we daar eten. Ik neem een Donutschotel. De helft kan ik op, de rest is voor Jan.

Om 20.15 uur rijden we weer terug.

Ik ga meteen schrijven. Om 22.00 uur ben ik hiermee klaar en we gaan slapen.

Dag 7: 22 maart 2011. Loenen – Vaassen: 30 km.

Vannacht heb ik slecht geslapen. Ik denk, dat ik een voedselvergiftiging heb opgelopen van het Turkse eten.

Diverse malen uit mijn bed gemoeten. Het is heel vervelend.

Ik eet wat, maar ik vind het echt niet smaken.

We vertrekken om 8.15 uur en zullen wel zien hoe het allemaal loopt.

We lopen terug naar de route en vervolgen deze.

Het gaat niet goed met. Regelmatig moet ik stoppen en ben snel erg moe.

We komen door Beekbergen, waar we gisteren hebben gegeten. Van de gedachte alleen al moet bijna overgeven. Ik koop hier Paracetamol en nog wat pillen. We drinken in een café ook nog koffie.

We gaan richting Apeldoorn. Ik moet regelmatig rusten. Als ik zit val ik meteen in slaap. Op een bank en zelfs op de grond.

De omgeving interesseert mij vandaag niet. Ik heb wat anders aan mijn hoofd.

We passeren de Naald, waar 2 jaar geleden enkele dwaas enkele mensen en zichzelf heeft doodgereden.

Het Paleis Het Loo laten we ook maar links liggen.

Ik denk, dat ik morgen naar huis ga, als het vanavond niet beter wordt.

Om ca. 17.00 uur arriveren we bij de familie Winter. Zij wonen in een bos. Het is een leuk huis, wat geheel in stijl is opgeknapt.

Ik ga meteen naar bed en slaap meteen.

Om 20.00 uur ga ik er even uit om wat soep te eten en daarna weer meteen het bed in.

Ik blijf in bed en slaap goed.

Woensdag 23 maart 2011. Naar huis.

Het is vanmorgen niets beter.

Jan en ik besluiten om naar huis te gaan.

Onze gastheer brengt ons naar de trein in Apeldoorn.

Om 11.00 uur ben ik weer thuis.

Thuis duik ik weer snel in bed.

Ik heb een week nodig om weer op te knappen en de verloren kilogrammen er weer bij te krijgen.

Maarten van Rossumpad deel 3.

Ik ben weer helemaal opgeknapt en kan dit pad afmaken.

We beginnen niet in Vaassen maar in Apeldoorn. Dit is voor ons gemakkelijker, want anders moeten we met de bus naar Vaassen. Nu kunnen we meteen bij het station aanvangen.

Dag 8. 26 september 2011. Apeldoorn – Epe: 35 km.

Om 7.00 uur vertrek ik in Etten-Leur richting Apeldoorn. In Gilze-Rijen stapt Jan Brok ook in de trein.

We arriveren om 9.45 uur in Apeldoorn.

In de stationsrestaurant drinken we koffie. Ik haal de kaartjes voor de route uit mijn tas, zodat we, na de koffie, kunnen vertrekken. We moeten ca. 2,5 kilometer lopen naar het Paleis het Loo, waar we de route weer zullen oppakken. In maart zijn we gestopt in Vaassen, omdat ik ziek was

geworden. De gastvrouw heeft ons toen naar de trein in Apeldoorn gebracht. We lopen nu ca. 7 kilometer extra. Dat is geen probleem. Als we Apeldoorn uit zijn, komen we eerst bij “de Naald”, waar 2jaar geleden een man zich op Koninginnedag tegen het hekwerk heeft doodgereden, nadat hij meerdere mensen had aangereden, waarvan er een aantal zijn overleden. Na “de Naald” lopen we via een oprijlaan naar Paleis het Loo. We zouden graag de tuinen willen bezoeken, maar helaas, deze is op maandag gesloten.

Het Loo was in de 15^e eeuw jachtslot. In de 16^e eeuw is het slot korte tijd in bezit geweest van Maarten van Rossum. In de 17^e eeuw kreeg Koning Stadhouder Willem III Het Oude Loo in bezit. Hij vond het slot te klein en bouwde een nieuw: Paleis het Loo. De bouwstijl is dezelfde als van Versailles. De tuin is aangelegd in de Franse Barokstijl.

Na de vlucht van Stadhouder Willem V, namen de Fransen het in bezit en richtten er verwoestingen aan.

Het Loo werd pas geheel hersteld in 1904, toen Koningin Wilhelmina er ging wonen.

We lopen naar de Zwolseweg richting Vaassen. Even later verlaten we deze drukke verkeersweg en lopen door een rustig gebied met bos, soms zijn er ook landerijen. Hier worden ook veel paarden gehouden. We zien veel paarden in de wei lopen. Het is fantastisch weer vandaag. Om 11.00 uur is het ca. 20 graden.

Jan en ik spreken af, dat we langs de familie Winter gaan, waar we in maart geslapen hebben, toen ik ziek was. De man heeft ons toen naar de trein in Apeldoorn gebracht. Als we bij het leuke huisje aankomen, zijn ze niet thuis. Jammer. Dus we lopen terug naar de route.

Als we op de route lopen, komt de man ons fietsend tegemoet. Hij herkent ons nog wel. We maken even een praatje met hem en gaan weer verder. We lopen om het dorp Vaassen heen en komen bij het Kasteel Cannenburch.

In ca. 1500 kwam dit kasteel in bezit van de Hertog van Gelre, de “baas” van Maarten van Rossum.

Na de dood van de Hertog van Gelre kwam het kasteel in bezit van Maarten van Rossum. Het was toen slechts een bouwval.

In de 16^e t/m 18^e eeuw is er zoveel aan verbouwd, dat van het oorspronkelijke ontwerp niets meer over was.

Het kasteel en de tuinen zijn ook op maandag gesloten. We kunnen wel wat rondkijken. Er staat een bank met daarop gezeten Maarten van Rossum in het brons. Wij gaan naast hem zitten en maken een foto.

We vervolgen de route en lopen langs landerijen met maïs en veel weilanden met paarden.

We passeren een man, die de oprit van zijn erf aan het herstraten is. We maken een praatje met hem. Hij vertelt, dat hij vorig jaar 26 paarden gestald had van particulieren. Nu zijn het nog 6 paarden. De paarden zijn niet veel meer waard en voor veel mensen is houden van een paard te duur geworden door de economische crisis.

Om ca. 14.00 uur moeten we nog ca. 12 kilometer lopen.

We lopen nu veel door het bos. Het weer is nog steeds prima, zelfs warm.

Voor we Epe naderen, drinken we nog wat in de tuin van een restaurant “de Witte Berken “. Het is hier erg rustig.

Als we verder gaan verlaten we de route en lopen richting Epe en volgen de Schotweg. Het is een lange weg.

We moeten een paar de weg vragen om op de Officiersweg te komen. Als we deze bereikt hebben moeten we deze volgen.

Uiteindelijk komen we bij de familie Regeers in de Burgemeester Renske laan. Het is een villawijk in het bos met prachtige huizen.

Het echtpaar Regeers ontvangt ons vriendelijk en we krijgen een pilsje aangeboden op het terras in de tuin. Zij hebben een grote tuin. Het lijkt wel een wildtuin.

Zij zijn ook wandelaars. Zij hebben het Maarten van Rossumpad ook gedaan, evenals het Pieterpad en Zuiderzeepad.

Onlangs zijn ze nog in Etten-Leur geweest. Toen hebben ze gelogeed in het hotel van het Trivium. Nadat we gedoucht hebben, rijden Jan en ik op de

fiets naar het dorp om wat te eten. We eten in het restaurant "De Baron".

Om 19.45 uur zijn we weer terug. Ik ga schrijven. Om 21.30 uur ben ik hiermee klaar en gaan we slapen.

=====

Dag 9: 27 september 2011. Epe – Zwolle: 30 km.

Om 8.00 uur kunnen we ontbijten. De gastvrouw heeft voor een goed ontbijt gezorgd. We kunnen ook een lunchpakket meenemen.

De gastheer heeft het nog over zijn vakantie-reizen, die zij samen gemaakt hebben. Binnenkort gaan ze weer naar Sri Lanka.

Om ca. 8.45 uur vertrekken we.

We lopen weer terug naar de Officiersweg en lopen naar de route. Al snel zien we de eerste markeringen. We lopen meteen het bos in.

Het is nu mooi weer, maar vannacht heeft het flink geregend. Het is nu dan ook erg vochtig.

We lopen over mooie, brede paden. Het is aangenaam hier te lopen.

Na ca. 1 uur lopen komen we in een mooi heidegebied met mooie paadjes, die door de heide slingert. Het gebied heet "de Rendierklippen".

Het heidegebied is heuvelachtig en we hebben mooie vergezichten.

Na de heide lopen we weer door bos over mooie brede paden. Daar de atmosfeer vochtig is, staat het zweet snel op mijn voorhoofd.

Om ca. 10.30 uur gaan we op een bank zitten en eten ons brood.

Als we verder gaan, lopen we langs een natuurbad. Het bad is ontstaan door uitgravingen voor de aanleg van de weg A50.

Net voor de A50 staan slagbomen. Door betaling van €2,- gaan de slagbomen open.

Het is waarschijnlijk parkeergeld voor parkeren bij het natuurbad.

We komen op een asfaltweg, die onder de A50 doorloopt.

We komen in het natuurgebied Tonnenberg. In het heidegebied staan enkele dennen- en berkenbomen.

We lopen over een lastige bielzen trap naar beneden en komen bij “het Kret”. Het Kret is een gracht tussen aarden wallen. Deze greppel werd in 1890 gegraven om er grondwater te winnen. Het grondwater zakte en de greppel kwam droog te staan. In 1950 werd de grond aangekocht door Staatsbosbeheer.

We lopen door een beukenbos. Het ruikt hier heerlijk door de vochtige atmosfeer.

Hier klinkt geen vogelgezang. Soms hoor ik een vogeltje in de verte fluiten. Als we het bos uit zijn, lopen we richting het Apeldoorns Kanaal. Het routeboek geeft aan, dat er iets van de route een restaurant is.

We gaan van de route af en komen bij restaurant “het Mussennest”. We drinken koffie en vervolgen de route aan de andere zijde van het

Apeldoorns Kanaal. Er varen geen boten op het kanaal. Alleen zitten enkele vissers aan de waterkant.

We gaan een brug over en gaan richting Hattem.

Hattem is een oud stadje. Het ontstond ongeveer in het jaar 1000 als nederzetting. In de 14^e eeuw werd Hattem de vesting tegen de bisschoppen van Utrecht. In 1299 kreeg Hattem stadsrechten.

Het is een leuk stadje. De route loopt door het stadje. We passeren enkele mooie historische gebouwen. We kunnen de kerk bezoeken en

passeren het gemeentehuis en een molen.

We verlaten Hattem via de stadspoort.
We gaan verder naast een drukke verkeersweg richting Zwolle. We passeren

een nieuwe spoorbrug, die enkele maanden geleden officieel is geopend.

We gaan over een brug met voetpad naar Zwolle. Op de brug komen we in de provincie Overijssel.

Over de brug verlaten we de route en gaan richting de B&B voor vannacht. Het is niet zo eenvoudig als we dachten. De weg, die we willen volgen is een drukke verkeersweg zonder voet- of fietspad.

Het wordt een puzzeltocht. Het duurt ca. 1 uur eer we de familie de Jong in de Zwarteweg bereiken. De Zwarteweg is een leuke straat met meest huizen uit de jaren 1920 en 1930.

Om ca. 17.15 uur zijn we bij Taeke de Jong.

We slapen in een saunahuisje, dat in de zomer wordt verhuurd als gastenverblijf. We kunnen hier ook eten. Het wordt pasta met salade. Het smaakt goed. Het is maar goed, dat het goed weer is, want in het huis zijn de ruimtes erg krap.

In de keuken van de familie kijken we naar de wedstrijd Real Madrid tegen Ajax. Als het 3-0 is voor Real Madrid gaan we naar bed.

=====

Dag 10: 28 september 2011. Zwolle – Dalfsen: 30 km.

We kunnen buiten ontbijten. Gelukkig maar binnen is het veel te krap en buiten is het nu een aangename temperatuur.

Taeke heeft de weg naar de route op papier gezet. We volgen de beschrijving.

We komen er niet helemaal uit. We vragen het een paar keer. We worden alle kanten uitgestuurd.

Om 9.00 uur zijn we weer op de route, nadat we aan een echtpaar nogmaals de weg gevraagd hebben.

Bij het erf van dit echtpaar staat een feestelijke boog vanwege de 40 jarige bruiloft. Ik vraag hen of ik een foto mag maken, terwijl zij onder de boog staan.

We vervolgen de route.

Even verder passeren we een paar schuren. Op de wanden en onder het dak zijn stroomdraden gespannen. Ik zeg tegen Jan: “waar zou dat nou voor zijn? “.

Achter ons loopt een vrouw, die hoort wat ik zeg. Zij vertelt, dat de stroomdraden zijn tegen steenmarters. Deze dieren kruipen met hun prooi in de schuren en stinken erg. Op deze manier houden ze deze dieren buiten de leegstaande opslagplaatsen. We komen op een dijk naast de IJssel. Het is een fietspad. We passeren een weiland met emoes. Er lopen ook jonge dieren bij. Iets verder zien we een ooievaarsnest op een paal. De ooievaar staat op de rand van het nest.

We naderen de IJsselcentrale. We lopen er met een grote boog omheen. Daarna gaan we weer over de dijk verder.

Na het passeren van een spoorlijn en na een korte dwaling komen we in het plaatsje Windesheim. Hier drinken we koffie in een zorgboerderij. We nemen koffie met een krentenkoek.

Er komt ook een tiental wielrenners aan. De gemiddelde leeftijd zal ca. 65 jaar zijn. De meesten met een buikje. Ze zijn via dezelfde modderige weg gekomen als wij. Een vijftal is uitgegleden en hebben schaafwonden en vuile en kapotte kleren.

Na Windesheim steken we een drukke verkeersweg over en gaan verderop het poldergebied in. Via een brug lopen we over de Soestwetering. Dit kanaal is al oud. In de 13^e eeuw werd dit kanaal gebruikt als afwateringskanaal, maar ook voor de scheepvaart. Door de opkomst van de industrie nam de scheepvaart enorm toe. Daarna werden nog meer kanalen gegraven. We volgen het kanaal om het later weer te verlaten.

We lopen door de Molenpolder. Het is een weidegebied, dat werd heringericht tot weidevogelreservaat. Er broeien diverse soorten weidevogels, zoals tureluurs, wulpen en grutto's. 's Winters verblijven hier ook ganzen en zwanen. Aan het eind van de Molenpolder kunnen we op een bank zitten om te eten. We zitten in de zon. Het is hier erg warm.

We lopen verder door een populierenlaan en komen bij een buitenverblijf Den Alerdinck.

Dit buitenverblijf dateert uit de 17^e eeuw. De omringende tuinen zijn rond 1800 aangelegd in landschapsstijl met groots opgezette vijverpartijen. Tegenwoordig is het een vormingscentrum. We kunnen alleen tussen de bomen een schimp opvangen van het gebouw.

We lopen verder over asfaltwegen en lopen onder de N35 door.

We komen op een fietspad naast het Overijsselskanaal. We passeren veel maïsvelden. Jan wil perse weer op de foto in een maïsveld. Na enig aandringen voldoe ik maar aan zijn wens.

We verlaten het kanaal en lopen weer door polders en daarna door bos.

We komen bij een restaurant “de Witte Gans”. Het restaurant is gesloten, maar we mogen wel op het terras zitten.

Als we verder gaan is het nog 6 á 7 kilometer naar Dalfsen.

We lopen over mooie bospaden. Het is heerlijk lopen. Het is nu ca. 22 graden. Het is zeer mooi weer voor eind september.

We komen uit bij een mooi buitenhuis uit de 18^e eeuw. We kunnen ook hier niet op het terrein komen. De poort is hermetisch afgesloten.

Even later passeren we weer een buitenverblijf. Dit heet "Den Berg" en dateert uit 17^e eeuw. Het landhuis staat in het centrum van een lanencentrum.

Als we verder gaan, komen we vrij snel bij het station van Dalfsen. We zijn redelijk vroeg. We drinken wat op het terras van het station.

Vandaag overnachten we bij de familie Vulkers. Om 16.45 uur bellen we aan. Het zijn weer aardige mensen. Jammer, dat de slaapkamer erg klein is. Het is een 1 persoonskamertje met 2 bedden. Tussen de bedden is maar ca. 15 centimeter ruimte.

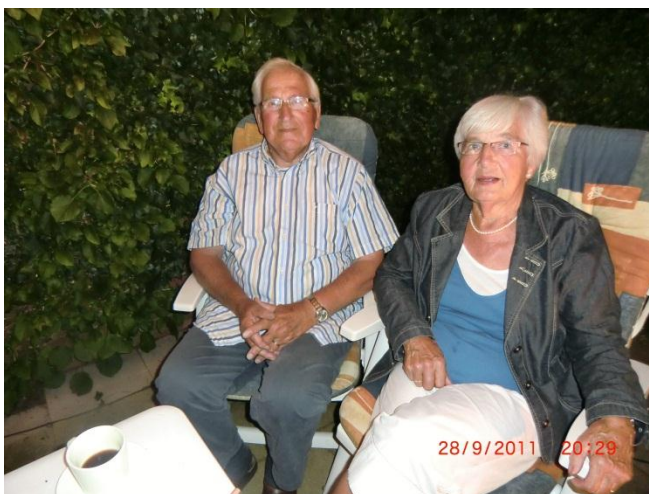
We krijgen koffie in de tuin. En maken een praatje met de mensen.

Om 18.00 uur gaan we in het dorp wat eten. Het wordt vandaag een Chinees.

We moeten bij de Chinees even wachten. Ik ga naar de leestafel en neem 2 kranten mee. Ik neem de telegraaf en geef Jan een Chinese krant "The China News". Hij kijkt wel raar op. De Chinezen volgen het op afstand en moeten er wel om lachen.

Om 19.00 uur zijn we weer terug. Ik ga schrijven. Jan zit met de gastheer in de tuin.

De gastvrouw is weggeweest. Als ik klaar ben, komt zij net thuis.

Wij gaan ook bij hen in de tuin zitten. Henk en Mien bieden ons nog een paar drankjes aan. Henk is 87 jaar en Mien is 80 jaar oud. Henk is slecht ter been, maar Mien is nog topfit. Het huis is helemaal aangepast voor Henk, zoals een trappenlift, geen drempels, beugel in de douche en de toilet.

Ik maak van hen een foto en beloof deze later te mailen.

Om ca. 21.30 uur gaan we naar bed.

=====

Dag 11: 29 september 2011. Dalfsen – Ommen: 21 km.

We verlaten Ommen weer via de brug en passeren weer het station. Op en bij de brug staan veel militairen met geschut en camouflagekleding. Er is hier in de omgeving een grote militaire oefening.

Hier vervolgen we de route. Het is nu ca. 8.00 uur. Het weer is weer erg mooi. De temperatuur verwachting is weer ca. 20 á 25 graden. We lopen eerst een stuk door het bos. Daarna komen we op een graspad. Het is een recht lang pad. Om ca. 9.30 uur wordt het te warm voor ons jasje en trekken dit uit. Over weer een lange asfaltweg komen we bij het plaatsje Hessum. We lopen een rondje om Hessum en

komen bijna op hetzelfde punt uit dan $\frac{3}{4}$ uur eerder. We gaan verder tussen weilanden en grasvelden.

Om ca. 10.00 uur arriveren we bij het plaatsje Vlisteren. Hier eten we op een bank een broodje.

Het lopen gaat goed. Naar verwachting kunnen we om 12.15 uur met de trein mee.

Na Vlisteren lopen we door een bos over paadjes, die slingerend door het bos lopen.

Om 11.00 uur komen we op een vrij drukke weg. Deze moeten we volgen tot na de kruising met de N348.

We lopen een tijdje langs de rivier de Beneden Regge. Het is nu nog ca. 3 kilometer naar het station in Ommen.

Na 1 kilometer verlaten we de rivier en lopen langs een spoorlijn.

We lopen nog door een bos en komen uit bij het station van Ommen, dat aan de buitenzijde van deze plaats ligt.
We hebben nog tijd om koffie te drinken.

We nemen de trein van 12.15 uur. Jan stapt uit in Gilze Rijen en ik ben om ca.15.30 in Etten-Leur, waar Corrie mij opwacht

=====

Nawoord.

Dit was het Maarten van Rossumpad, ca. 345 kilometer lang.
Voor de start van de wandeling had ik alleen nog maar gehoord van Maarten van Rossum. Tijdens deze tocht heb ik hem beter leren kennen. Veel over hem gelezen en ook verblijven bezocht, die hij zich had toegeëigend.
Hij was een schavuit van de eerste orde en iemand, die niemand ontzag.
Aan ons nu weer een route te bepalen voor volgend jaar.
Ik wacht op mijn verjaardag.

=====